

skat i Tilfælde af Fraflytning (se Aarvog for 1917—18 pag. 148) — hvilke Bestemmelser kun gjaldt Aarene 1917—18 og 1918—19 — anvendelige, forsaavidt angaar 1919—20, dog med en Ændring paa to Punkter. Loven gaar i Overensstemmelse hermed i Hovedsagen ud paa, at Skatteydere, der i Skatteaaret 1919—20 paa Grund af fast Ophold, der er en umiddelbar Fortsættelse af tidligere skattepligtigt Ophold, er ansatte til personlig Kommuneskat i en Kommune her i Landet, skal, saafremt de i nævnte Skatteaar fra den Kommune, hvor de saaledes er ansatte til personlig Kommuneskat, tilflytter eller i Løbet af Skatteaaret allerede er tilflyttet en Kommune, hvis Ligningsprocent (for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende: Skatteprocent) er lavere end Ligningsprocenten (Skatteprocenten) i den fraflyttede Kommune, til denne Kommune (Fraflytningskommunen) for Tiden fra Udgangen af Fraflytningsmaaneden at regne og indtil Udgangen af Skatteaaret udrede et Beløb, der svarer til Forskellen mellem, hvad der for nævnte Skatteaar paalignes dem i Fraflytningskommunen*), og hvad der for samme Tidsrum paalignes de paagældende Skatteydere i personlig Kommuneskat til Opholdskommunen efter Lovgivningens almindelige Regler om den kommunale Beskatning. Det tilføjes derhos, at Kommunalbestyrelsen (i København Magistraten) ikke blot — som der stod i Loven af 1918 — skal kunne indrømme Lempelser i eller Fritagelse for Forskelsskatten, men at den ogsaa skal kunne træffe Bestemmelse om, at Forskelsskat kun skal opkræves for Indtægter over en vis Størrelse.

81. Lov om Ændring i Lov Nr. 204 af 3. Juli 1916 om Adgang for Kommunerne til at indrømme midlertidige Skattelempelser for nye Beboelsesejendomme. (Indenrigsministeren). [A. Sp. 3435—C. Sp. 323, 349].

*) Efter Loven af 1918 skulde for Fraflytningskommunens Vedkommende Forskelsskatten beregnes ikke paa Grundlag af det faktisk paalignede Skattebeløb men paa Grundlag af den paagældende Skatteydere Indtægt uden Forhøjelse eller Nedsættelse af nogen Art.